



Rapport

Rapport over een klacht over de Raad voor de Kinderbescherming, regio Rotterdam-Rijnmond.

Datum: 24 juni 2011

Rapportnummer: 2011/189

Rapport

Rapport over een klacht over de Raad voor de Kinderbescherming, regio Rotterdam-Rijnmond.

Datum: 24 juni 2011

Rapportnummer:2011/189

Bevindingen

Klacht over raadsrapport

Verzoekster is gescheiden en heeft twee kinderen, Bas en Heleen. Omdat zij problemen zag in de omgang tussen de kinderen en hun vader verzocht verzoekster de rechtbank bij de echtscheiding in 2007 om de omgang te stoppen en haar het eenhoofdig gezag over haar kinderen te geven. Op verzoek van de rechtbank op 20 december 2007 verrichtte de Raad voor de Kinderbescherming, regio Rotterdam-Rijnmond (verder: de Raad), een onderzoek naar het ouderlijk gezag, de verblijfplaats van de kinderen en de omgang met vader. De Raad bracht vervolgens in mei 2009 een conceptrapport uit met een advies aan de rechter om het gezamenlijk gezag te behouden en de verblijfplaats van de kinderen te bepalen bij verzoekster. Voorts adviseerde de Raad de rechter om de omgang tussen Heleen en haar vader voor één jaar te schorsen en om voor Bas een proefomgangsregeling met zijn vader vast te stellen.

Verzoekster diende vervolgens op 20 juli 2009 een klacht over het conceptrapport in bij de adjunct-directeur van de Raad. Verzoekster klaagde daarin over de wijze waarop het rapport tot stand was gekomen, over nalatig handelen van de raadsonderzoeker en over de beslissingen die de Raad vervolgens had genomen bij het uitvoeren van haar taak. Concreet kwam één van de klachten erop neer dat de Raad tijdens het onderzoek geen contact had gehad met onafhankelijke professionele specialisten van hulpverleningsinstelling voor geestelijke gezondheidszorg Bavo Europort BV, die Bas en Heleen hadden onderzocht. Verzoekster had deze specialisten bij de Raad aangedragen als informanten, omdat zij volgens haar juist uitsluitsel zouden kunnen geven over de gestelde diagnose en het effect van de behandeling van de kinderen tot op dat moment.

Oordeel adjunct-directeur

Op 11 september 2009 vond in het kader van de klachtbehandeling een gesprek plaats met verzoekster op het kantoor van de Raad. De betrokken raadsonderzoeker was bij dit gesprek niet aanwezig, omdat zij ziek was. Bij brief van 30 september 2009 gaf de adjunct-directeur vervolgens een oordeel over de klachten. Zij achtte bepaalde klachten ongegrond, maar andere klachten gegrond, zoals de klacht over het niet benaderen van

Bavo. Zij deelde hierover onder meer het volgende mee:

"Ik ben het met u eens (...) dat het onderzoek naar met name Bas beperkt is geweest en dat het onderzoek uitgebreid had kunnen worden naar zijn behandelaar bij de Bavo Europoort. De informatie van de Bavo Europoort lijkt me voor dit onderzoek van toegevoegde waarde, nu Bas daar onder behandeling is en zijn behandelaar informatie had kunnen verstrekken over de gestelde diagnose en het verloop en effect van de behandeling. Op basis van deze informatie had mijns inziens een meer gefundeerd advies gegeven kunnen worden over de wenselijkheid van omgang tussen Bas en zijn vader.

(...)

Op grond van het bovenstaande verklaar ik uw klacht op dit punt in zoverre gegrond, dat ik vind dat in het onderzoek de Bavo Europoort betrokken had moeten worden om zodoende meer informatie over Bas te vergaren.

(...)

Tevens zal ik aan de betreffende raadsonderzoeker vragen aanvullende informatie te vergaren bij de Bavo Europoort voor wat betreft Bas om zodoende een meer gefundeerd advies over de omgang met zijn vader te kunnen geven.

(...)

Gelet op de omstandigheid dat Bas 'niet echt' antwoord op de vragen met betrekking tot zijn vader gaf en deze eerder ontweek en hij bij u heeft aangegeven dat hij dichtklapte tijdens het gesprek met de raadsonderzoeker, had mijns inziens het onderzoek uitgebreid moeten worden naar de behandelaar van Bas bij de Bavo Europoort om zodoende een vollediger beeld over Bas te krijgen. Ik acht dit punt van uw klacht derhalve *gegrond*.

Tijdens het klachtgesprek vertelde u dat u door de raadsonderzoeker is verteld dat in het mdo (multidisciplinair onderzoek; N.o.) gesproken zou worden over de wenselijkheid van een gesprek tussen Bas en een gedragsdeskundige, maar dat u hier verder niets meer van vernomen heeft. Tijdens mijn gesprek met het mdo-team heb ik hier navraag naar gedaan. De verklaring van het mdo-team voor het feit dat er uiteindelijk geen gesprek tussen een gedragsdeskundige en Bas heeft plaatsgevonden is dat het op dat moment niet noodzakelijk werd geacht voor de beantwoording van de onderzoeksvragen. Nu het onderzoek naar Bas mijns inziens echter beperkt is geweest, had het voor de hand gelegen wel degelijk een gesprek tussen een gedragsdeskundige en Bas te laten plaatsvinden om zodoende een duidelijker beeld te krijgen. Dit punt van uw klacht acht ik dan ook *gegrond*."

Ten aanzien van enkele klachten onthield de adjunct-directeur zich van een oordeel. Zij liet hierbij onder meer het volgende weten:

Tot slot heb ik aan het mdo-team nagevraagd of en waarom er is afgeweken van de procedure zoals aan u bekend was gemaakt. Nu de raadsonderzoeker niet bij het klachtgesprek aanwezig was, kon ik niet navragen wat er nu precies aan u bekend is gemaakt over de procedure en indien daarin een wijziging heeft plaatsgevonden, of de reden daarvan aan u is verteld. Derhalve kan ik voor wat betreft dit punt bij dit klachtonderdeel niet tot een beslissing komen *en onthoud ik mij van een oordeel.*

(...)

Nu de raadsonderzoeker niet bij het klachtgesprek aanwezig was, kon ik niet navragen of en wat er met Heleen is besproken en is toegezegd. Omdat ik daarnaast niet bij het gesprek tussen Heleen en de raadsonderzoeker aanwezig ben geweest, kan ik niet oordelen of de raadsonderzoeker aan Heleen heeft toegezegd haar vriendenboekje aan vader terug te vragen en tevens dat er iemand van de Raad contact zou opnemen over de naamswijziging die ze wilde. In de rapportage lees ik op pagina 14 en 15 dat de onderwerpen 'vriendenboekje' en 'naamswijziging' ter sprake zijn gekomen, echter, ik maak nergens uit op dat de raadsonderzoeker heeft toegezegd hierin bepaalde acties te ondernemen. Om voornoemde redenen kan ik voor wat betreft dit punt bij dit klachtonderdeel niet tot een beslissing komen *en onthoud ik mij van een oordeel.*

(...)

Ik heb de raadsonderzoeker in het kader van de klachtbehandeling niet kunnen spreken, zodoende heb ik niet kunnen verifiëren of zij wel of niet de folder voor informanten heeft uitgereikt aan de docenten dan wel mondeling heeft toegelicht hoe de procedure in zijn werk gaat. Ook uit het dossier valt dit niet op te maken. Derhalve kan ik voor dit klachtonderdeel niet tot een beslissing komen *en onthoud ik mij van een oordeel."*

Kritiek verzoekster

Bij brief van 11 november 2009 liet verzoekster de adjunct-directeur weten dat zij het niet eens was met deze wijze van klachtafdoening. Zij was van mening dat het gebrek aan aanwezigheid van de raadsonderzoeker niet had mogen leiden tot onthouding van een beslissing. De Raad had andere wegen kunnen bewandelen om een uitspraak te kunnen geven, zoals haar dochter en de leerkrachten vragen naar hun ervaring. Daarnaast was het mogelijk geweest om de beslissing aan te houden.

De adjunct-directeur liet hierop bij brief van 1 december 2009 weten dat het onthouden van een beslissing een wijze van klachtafdoening is bij de Raad. Het zou namelijk buiten het bestek van de procedure van de klachtbehandeling omgaan, om - als betreffende medewerkers of betrokkenen niet konden worden gesproken - derden, zoals bijvoorbeeld leerkrachten, te gaan benaderen, aldus de adjunct-directeur.

Raad vraagt aanvullende informatie op

In het uiteindelijke rapport van de Raad van 4 februari 2010 is onder meer opgenomen dat verzoekster diverse informanten had aangedragen om informatie op te kunnen vragen zoals de voormalige crèches en het consultatiebureau. De Raad had ervoor gekozen om deze informanten niet te benaderen, omdat dit verouderde informatie bevatte. Wel was naar aanleiding van de uitkomsten van de behandeling van verzoeksters klacht op 10 december 2009 schriftelijk aanvullende informatie over Bas opgevraagd bij de jeugd en kinderspsychiatrie van Bavo. Deze informatie bestond uit een verslag van een psychologisch onderzoek naar Bas van 9 maart 2009. Voorts had er op 18 december 2010 een gesprek plaatsgevonden tussen Bas en de gedragsdeskundige van de Raad. Deze informatie leidde volgens de Raad echter niet tot een wijziging in zijn advies om een proefomgangsregeling tussen Bas en zijn vader vast te stellen.

Klacht verzoekster

Klacht over het onthouden van een oordeel

Verzoekster klaagt er allereerst over dat de adjunct-directeur van de Raad zich in haar oordeel van 30 september 2009 over meerdere van haar klachten van een oordeel heeft onthouden. De door de adjunct-directeur aangedragen redenen hiervoor, namelijk dat de raadsonderzoeker niet bij het klachtgesprek op 11 september 2009 aanwezig was, acht verzoekster niet gerechtvaardigd. De Raad had volgens verzoekster andere wegen kunnen bewandelen om een uitspraak te kunnen geven, zoals haar dochter en de leerkrachten te vragen naar hun ervaring. Daarnaast was het mogelijk geweest om de beslissing aan te houden, aldus verzoekster.

Klacht over het niet voldoen aan de opdracht

Verzoekster klaagt er verder over dat de Raad vervolgens niet heeft voldaan aan de opdracht die de adjunct-directeur in haar oordeel van 30 september 2009 heeft gegeven. Deze opdracht hield volgens verzoekster in dat de Raad ten aanzien van verzoeksters zoon aanvullende informatie moest vergaren bij Bavo, om zodoende een meer gefundeerd advies te kunnen geven over de omgang met zijn vader. Volgens verzoekster had de Raad Bavo als informant moeten horen. In plaats daarvan heeft de Raad alleen het behandelplan opgevraagd en deze als bijlage gevoegd bij het rapport. Deze informatie is niet in de interpretatie dan wel in het advies meegenomen, aldus verzoekster.

Visie staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Ten aanzien van de klacht over het onthouden van een oordeel

De staatssecretaris achtte het eerste klachtonderdeel van verzoekster gegrond. Hij liet hierbij weten dat de adjunct-directeur conform artikel 10 van de interne Klachtenregeling Raad voor de Kinderbescherming 2006 haar bevindingen ten aanzien van de klachten had weergegeven en haar beslissing daaromtrent had kenbaar gemaakt. Volgens de nota van

toelichting bij deze bepaling moet een beslissing van een regiodirecteur een oordeel inhouden (zie Achtergrond, onder 1.). Dat was bij bovengenoemde klachtonderdelen deels niet gebeurd. Dit was niet juist. De staatssecretaris zegde toe de algemeen directeur van de Raad voor de Kinderbescherming te verzoeken om ervoor zorg te dragen dat de betreffende raadsonderzoeker alsnog binnen zes weken door de (adjunct)-directeur zou worden gehoord, teneinde te bezien op welke wijze de klacht kon worden afgedaan.

Ten aanzien van de klacht over het niet voldoen aan de opdracht

De staatssecretaris achtte het tweede klachtonderdeel niet gegrond. Uit het rapport van de Raad van 4 februari 2010 was hem gebleken dat de Raad op 10 december 2009 informatie over Bas had opgevraagd bij Bavo Europort, Lucertis, kinder- en jeugdpsychiatrie. Het betrof het op 9 maart 2009 opgestelde onderzoeksverslag over Bas. Dit verslag was verwerkt in het raadsrapport. Volgens de staatssecretaris heeft de Raad - gelet op paragraaf 3.2.7 van het Kwaliteitskader (zie Achtergrond, onder 2.) - de ruimte om te bepalen op welke wijze informatie van informanten wordt vergaard. In dit geval koos de Raad ervoor om deze informatie van Bavo schriftelijk te verkrijgen. De Raad kon op grond van deze informatie en op grond van een gesprek tussen een gedragsdeskundige van de Raad en Bas een meer gefundeerd en geverifieerd advies geven over de omgang tussen Bas en zijn vader.

Op basis van de stukken die de staatssecretaris ter beschikking stonden, was hij van oordeel dat de Raad in voldoende mate had voldaan aan de opdracht zoals gegeven in de klachtbeslissing van de adjunct-directeur van 30 september 2009.

Het alsnog behandelen van de klachten

De staatssecretaris liet op 26 mei 2011 weten dat de directeur van de Raad de raadsonderzoeker inmiddels had gehoord over de klachten ten aanzien waarvan de adjunct-directeur zich eerder van een oordeel had onthouden. De regiodirecteur stuurde bij brief van 24 mei 2011 aan verzoekster zijn oordeel over de klachten.

Reactie verzoekster op visie staatssecretaris

In reactie op de visie van de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie deelde verzoekster nog onder meer mee dat het Kwaliteitskader en Protocolen 2009 van de Raad voor de Kinderbescherming, waarnaar de staatssecretaris verwees, niet van toepassing was op het raadsonderzoek ten aanzien van haar kinderen. Dit raadsonderzoek was namelijk vóór 2009 gestart.

Oordeel Nationale ombudsman

1. Ten aanzien van de klacht over het onthouden van een oordeel

1. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat overheidsinstanties bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven. Voor de klachtprocedure betekent dit dat overheidsinstanties moeten streven naar het optimaal reconstrueren van de feiten om zich over de gedraging waarover wordt geklaagd een goed onderbouwd oordeel te kunnen vormen.

Ingevolge artikel 9:12, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht stelt de overheidsinstantie de klager schriftelijk en gemotiveerd in kennis van de bevindingen van het onderzoek naar de klacht, zijn oordeel daarover alsmede van de eventuele conclusies die zij daaraan verbindt (zie Achtergrond, onder 3.1). Uit de Memorie van Toelichting kan worden opgemaakt dat het de bedoeling is dat de afdoeningsbrief een oordeel over de klacht bevat. Dit betekent dat daarin een gegrond- dan wel ongegrondverklaring moet worden uitgesproken, hetgeen ook uit het oogpunt van rechtszekerheid de voorkeur heeft. Is dat niet mogelijk - bijvoorbeeld omdat na (aanvullend) onderzoek de feiten niet voldoende kunnen worden vastgesteld -, dan dient een overheidsinstantie zich van een oordeel te onthouden, in plaats van de klacht als ongegrond af te doen. De overheidsinstantie geeft daarbij gemotiveerd aan dat geen oordeel over de klacht kan worden gegeven (zie Achtergrond, onder 3.2).

2. Het voorgaande betekent dat de Raad, in tegenstelling tot hetgeen in de nota van toelichting op de interne klachtenregeling van de Raad wordt gesteld, zich in bepaalde gevallen mag onthouden van een oordeel. Er moet dan wel voldoende onderzoek zijn verricht om de benodigde informatie te vergaren. De vraag hier is of de Raad zich bij de behandeling van verzoeksters klacht voldoende heeft ingespannen om de feiten te achterhalen, alvorens zich te onthouden van een oordeel.

Uit het onderzoek is naar voren gekomen dat de raadsonderzoeker wegens ziekte niet kon worden gehoord. De adjunct-directeur heeft vervolgens het dossier bestudeerd, op grond waarvan zij meerdere klachtonderdelen toch kon beoordelen. Echter, bij drie klachten kreeg zij ook na bestudering van het dossier geen duidelijkheid, waarna zij zich van een oordeel over deze klachten heeft onthouden. Het horen van derden, zoals verzoekster had voorgesteld, heeft bij deze klachten niet plaatsgevonden, omdat de adjunct-directeur dit buiten het bestek van de klachtprocedure vond gaan.

De Nationale ombudsman is van oordeel dat de adjunct-directeur zich er in dit geval te makkelijk vanaf heeft gemaakt.

3. De ziekte van de raadsonderzoeker is immers een aangelegenheid van de Raad die niet ten nadele van verzoekster mag werken. Van de Raad had dan ook enige inspanning mogen worden verwacht om toch aan de genodigde informatie te komen. Niet valt in te zien waarom de Raad niet toch de moeite heeft genomen om derden te horen, zoals bijvoorbeeld een leerkracht. Dit zou een kleine moeite zijn geweest, die in ieder geval ten aanzien van één van de klachten meer duidelijkheid had kunnen verschaffen. Ook had de

Raad kunnen overwegen de klachten schriftelijk aan de zieke raadsonderzoeker voor te leggen of met verzoekster kunnen bespreken om beoordeling van deze klachten aan te houden. Door deze mogelijkheden niet te overwegen en daarover met verzoekster in gesprek te gaan, is de Nationale ombudsman van oordeel dat de adjunct-directeur zich onvoldoende heeft ingespannen om de nodige informatie te vergaren. Hiermee is gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

4. De Nationale ombudsman heeft er met instemming van kennisgenomen dat de directeur van de Raad de raadsonderzoeker alsnog heeft gehoord en een oordeel over de klachten heeft gegeven.

II. De klacht over het niet voldoen aan de opdracht

1. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens overheidsinstanties door die overheidsinstanties worden gehonoreerd. Dit vereiste houdt onder meer in dat maatregelen die door een overheidsinstantie aan een klachtbeslissing worden verbonden, daadwerkelijk en op passende wijze door deze instantie worden uitgevoerd.

2. De adjunct-directeur van de Raad heeft in haar oordeel laten weten dat het onderzoek naar Bas te beperkt is geweest en had kunnen worden uitgebreid naar zijn behandelaar bij Bavo. De informatie van Bavo leek de adjunct-directeur van toegevoegde waarde, nu Bas daar onder behandeling was en zijn behandelaar informatie had kunnen verstrekken over de gestelde diagnose en het verloop en effect van de behandeling. Op basis van deze informatie had volgens haar een meer gefundeerd advies kunnen worden gegeven over de omgang tussen Bas en zijn vader. De adjunct-directeur achtte de klacht van verzoekster dat Bavo niet bij het onderzoek was betrokken, gegrond en verbond hieraan de maatregel dat de Raad alsnog aanvullende informatie bij Bavo zou vergaren om zodoende een meer gefundeerd advies te kunnen geven. De Raad heeft hierop schriftelijk informatie bij Bavo opgevraagd en ontvangen. Deze informatie bestond uit een verslag van een psychologisch onderzoek van Bas van 9 maart 2009. Dit, terwijl de uitspraak van de adjunct-directeur bij verzoekster de verwachting had gewekt dat er persoonlijk met de behandelaar zou worden gesproken.

3. De ombudsman beoordeelt inhoudelijke beslissingen van professionele instanties als de Raad in beginsel op terughoudende wijze. Voor beoordeling van de pedagogische inzichten en deskundigheid is het klachtrecht immers niet bedoeld. Echter, gezien de wijze waarop de adjunct-directeur haar oordeel heeft gemotiveerd, is de Nationale ombudsman van oordeel dat de Raad redelijkerwijs niet tot deze beperkte vorm van informatieverwerving had kunnen komen. Nu de adjunct-directeur nadrukkelijk sprak over de behandelaar van Bas, die informatie had kunnen verstrekken over de gestelde

diagnose en het verloop en effect van de behandeling, is het slechts schriftelijk opvragen van een onderzoeksverslag uit maart 2009 te summier geweest en had de behandelaar dienen te worden gehoord. Op die manier zou de verkregen informatie beter te duiden zijn geweest en te plaatsen binnen het door de adjunct-directeur aangegeven kader (de gestelde diagnose en het verloop en effect van de behandeling). Dit had het onderzoek ten goede gekomen. De maatregel is nu niet op passende wijze uitgevoerd. De Raad heeft gehandeld in strijd met het vereiste van rechtszekerheid.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Raad voor de Kinderbescherming, regio Rotterdam-Rijnmond, is **gegrond**

- ten aanzien van het onthouden van een oordeel over de klacht van verzoekster, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverwerking, en;
- ten aanzien van het niet voldoende voldoen aan de opdracht, wegens schending van het vereiste van rechtszekerheid.

Onderzoek

Op 2 augustus 2010 ontving de Nationale ombudsman een klacht over een gedraging van de Raad voor de Kinderbescherming, regio Rotterdam-Rijnmond. Naar deze gedraging, die werd aangemerkt als een gedraging van de toen verantwoordelijke minister voor Jeugd en Gezin, werd vervolgens onderzoek ingesteld.

Bij brief van 28 september 2010 verzocht de Nationale ombudsman de toen verantwoordelijke minister voor Jeugd en Gezin om binnen vier weken op de klacht van verzoekster te reageren. Na vele keren te hebben gerappelleerd bij de, na de nieuwe kabinetsformatie, verantwoordelijke staatssecretaris van het Ministerie van Veiligheid en Justitie ontving de substituut-ombudsman uiteindelijk op 25 februari 2011 een brief van de waarnemend directeur van het landelijk bureau van de Raad voor de Kinderbescherming. In deze brief gaf de waarnemend directeur aan dat hij had moeten constateren dat door allerlei omstandigheden er in de behandeling door de Raad een behoorlijke vertraging was opgetreden en de doorzending van de zaak naar het Ministerie van Veiligheid en Justitie concreet pas half februari had plaatsgevonden. Hiervoor bood hij zijn excuses aan. Er werd een belofte gedaan tot verbetering in de toekomst.

Na meerdere keren aan het Ministerie van Veiligheid en Justitie te hebben gevraagd of er nog een reactie volgde op de klacht, besloot de Nationale ombudsman op 21 maart 2011 het onderzoek af te ronden en over te gaan tot het opstellen van het verslag van

bevindingen. Bij brief van diezelfde datum ontving de Nationale ombudsman toen alsnog een reactie op de klacht van de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie met daarbij excuses voor de late reactie.

Hierna kreeg verzoekster de gelegenheid om op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Zowel de reacties van verzoekster als van de staatssecretaris van Veiligheid en Jeugd gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen en aan te vullen.

Informatieoverzicht

1. Klacht van verzoekster van 2 augustus 2010.
2. Nadere informatie van verzoekster van 23 augustus 2010.
3. Reactie van de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie van 21 maart 2011 met bijlagen.
4. Reactie van de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie van 26 mei 2011.
5. Reactie van verzoekster van 8 juni 2011.

Achtergrond

1. Nota van toelichting, behorend bij de Interne klachtenregeling van de Raad voor de Kinderbescherming, Definitieve versie, 2006, pagina 11

"Artikel 10

(...)

Tevens moet een beslissing van de raad op de klacht een oordeel over de klacht bevatten. Dit betekent dat een gegrond- dan wel ongegrondverklaring moet worden uitgesproken."

2. Paragraaf 3.2.7 van Kwaliteitskader en Protocollen 2009 van de Raad voor de Kinderbescherming

"Aan een verzoek van cliënt/betrokkene om bepaalde informanten te horen kan worden voorbijgegaan, indien aangenomen kan worden dat dit niet van belang is voor het onderzoek. Het niet honoreren van een dergelijk verzoek wordt - met reden omkleed - in het rapport vermeld."

3.1 Artikel 9:12, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht

"Het bestuursorgaan stelt de klager schriftelijk en gemotiveerd in kennis van de bevindingen van het onderzoek naar de klacht, zijn oordeel daarover alsmede van de eventuele conclusies die het daaraan verbindt."

3.2 Algemene wet bestuursrecht, Tekst & Commentaar, onder artikel 9:12

"Oordeel

Duidelijkheidshalve is via de Wet extern klachtrecht (Stb. 2005, 71) sinds 15 maart 2005 uitdrukkelijk in lid 1 opgenomen dat het bestuursorgaan in de afdoeningsbrief ook een oordeel over de klacht moet opnemen. Dit betekent dat een klacht uitdrukkelijk (gedeeltelijk) gegrond of ongegrond moet worden verklaard. In No 31 januari 2003, rapport 2003/017 en No 1 maart 2004, rapport 2004/063 oordeelde de Nationale ombudsman dat, indien het na (aanvullend) onderzoek niet mogelijk is om een uitspraak te doen over de gegrondheid van de klacht en het dus niet mogelijk is een oordeel te geven, het bestuursorgaan zich van het geven van een oordeel moet onthouden, in plaats van de klacht als ongegrond af te doen. Hoewel de wet nu uitdrukkelijk een oordeel verlangt, moet worden aangenomen dat in dit soort uitzonderingsgevallen ook een 'onbeslist' mogelijk blijft. Blijkens No 26 september 2004, rapport 2004/371 behoeft het bestuursorgaan geen oordeel te geven over een klachtonderdeel waarover tijdens de hoorzitting overeenstemming is bereikt."

Vanuit privacy-overwegingen zijn in dit rapport de echte namen vervangen door gefingeerde namen.

10

2010.08530

de Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

de Nationale ombudsman